

testvérek vagyunk Isten Országában. És vége.
Elváltunk. Elváltunk?

A beszélgetést egy diktafon rögzítette.

Összeállította: Trásy Éva és Farkas István

OZIAH HEGYI ÁLMODÓ INDIÁN TÖRZSFŐNÖK VERSE

„Nem érdekel, miből élsz.

Azt akarom tudni, mire vágysz, és hogy szembe mersz-e nézni a vágyaiddal.

Nem érdekel, hány éves vagy.

Azt akarom tudni, megkockáztatod-e, hogy örülnek tünj szerelmeidért, álmaidért, és azért a kalandért, hogy életben vagy.

Nem érdekel milyen bolygók köروزnek holdad körül.

Azt akarom tudni, hogy elérted-e már fájdalmaid középpontját, hogy megnyitottak-e már az élet csalódásai, hogy összezsugorodtál és bezárkóztál-e már a félelemtől, hogy érhet-e még fájdalom. Azt akarom tudni, hogy elfogadod-e fájdalmadat és fájdalmadat anélkül, hogy elrejtene, vagy mindenképp megváltoztatni akarnád.

Azt akarom tudni, hogy tudsz-e örülni nekem és önmagadnak, hogy tudsz-e vadul táncolni, az ekstázistól megrészegülve, anélkül, hogy figyelmeztetnél bennünket, legyünk óvatosak, reálisak, és emlékezzünk emberi mivoltunk korlátaira.

Nem érdekel, hogy igazat beszélsz-e.

Azt akarom tudni, hogy mersz-e másnak csalódást okozni, hogy hű maradhass önmagadhoz. Hogy elviseled-e a család vádját anélkül, hogy megcsálnád saját lelkedet.

Azt akarom tudni, hogy hűséges vagy-e, s ezáltal megbízható.

Azt akarom tudni, hogy látod-e a szépséget akkor is, ha nem mindennap pompázik, és hogy tudod-e Isten jelenlétéből meríteni életed.

Azt akarom tudni, hogy tudsz-e kudarcaimmal és kudarciddal együtt élni, és a tóparton állva, mégis az ezüst Hold felé kiáltani: Igen!

Nem érdekel, hol élsz, és mennyi pénzed van.

Azt akarom tudni, hogy fel tudsz-e állni a kétségbeesés és a fájdalom éjszakája után, megviselten, sajnó sebekkel, hogy gyermekeidnek megadd mindazt, amire szükségük van.

Nem érdekel, ki vagy, és hogy kerültél ide.

Azt akarom tudni, hogy állsz-e velem a tűz közepébe és nem hátrálsz-e meg.

Nem érdekel, hol, mit és kitől tanultál.

Azt akarom tudni, mi ad neked erőt belülről, amikor kint már minden másnak vége van.

Azt akarom tudni, hogy tudsz-e egyedül lenni önmagaddal, és hogy igazán szereted-e azt a társaságot, melyet üres óráidra magad mellé választottál.”

INCZÉDY PÉTER

MIRŐL MI JUT AZ ESZEMBE... TAVASZ IDUSÁN A FÖLDILLATÚ KERTBEN

Előbújtak a hóvirágok a kertben. Majdnem a hó alól. Néhány napja még tenyérnyi hó fődte a talajt, most meg virágaiktól fehérlik a föld az ablak alatt. Csak a tavalyi avar nem bomlott el körülöttük. Máskor már márciusra komposztálódtak a lehullott levelek, de múlt évi száraz ősz megőrizte a barna lombtakarót.

Körülnéztem a kertben. Szemügyre vettem a gyümölcsfák rügyeit is. Meg is állapítottam, hogy ráérek a metszéssel és lemosó permetezéssel. Még alszanak a rügyek. Majd ha a langyos márciusi napsugár felébreszti s duzzadni kezdenek, akkor talán egy délután is elég lesz a metszésre s permetezésre. Mert eddig ez a március felénk itt a nógrádi dombok között nemigen fűjt ébresztőt. A tavaszi szél is csak a száraz leveleket söpörte össze az úton. A levonult hó után süppedő sár maradt a felásott – megszántott kertben. Jani bácsi szomszédom éppen ezért deszkákon állva kezdte meg szőlője metszését. Neki ugyanis nem félnapos ez a munka. Igyekeznie kellett, hogy még a tavaszi lemosó permetezés előtt végezzen vele. Fontos a sorrend, hogy a permetlé fedje a metszési sebeket. Mi még halaszthatjuk az olló csattogtatást ezen a kis területen. Már csak azért is érdemes kivárni, hogy a kórokozók s kártevők is felébredjenek. Ne ússzák meg egykönnyen ezt a fafürdetést. Hogy meddig lehet húzni az időt ezzel a munkával? Rügypattanásig. Van benne egy kis kockázat, mert könnyen lekéshetjük ezt a végső időpontot. És akkor bizony elmarad a tavaszi első, meghatározó kezelése kedvenceinknek. Azután viszont már mindent a természetre szoktam bízni. Mind a hét önjáró gyümölcsfámat. Végére is valamennyire beszélő viszonyban vagyunk. És még soha sem csaptak be.

Felszögelttem egy madárodút is az egyik kerítésoszlop

ra.

Volt ennek a madárlaknak egy párja az öreg szilvafa ágainak ölelésében.

Lakója viszont nem akadt évek

óta. Tavaly is egy barátcinege pár inkább a levélszekrénybe költözött. Az sem zavarta az apró fekete sapkás madarat, hogy költési időben gyakran nyitogattuk a kaput. Később meg a fiókáival együtt jött-ment a fészek. Igen szűk kis nyílást talált bejáratnak rajta. Lehet persze, hogy éppen ezért választotta az általam barátságosabbnak vélt fatörzsből fabrikált odú helyett. Merthogy ornitológus ismerőseim szerint a barátcinege csak szűk nyílású odúban költ.

No persze odúügyekben is rendet akar tenni a mindent tudó hatóság. Van ugyanis egységesített madárodú